

δὲν ἀμφιβάλλω, θὰ συντελέσῃ εἰς εὐθυμίαν σου πλειότερον ὄλων σου τῶν ταξιδιῶν, δὲν ἐδημοσιεύθη ἔτι ἀγγλιστί, καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι, εὐτυχέστεροι ἡμῶν καὶ κατὰ τοῦτο, ἀγνοοῦσιν ἔτι τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πανηγυρισμοὺς τῆς συγγραφῆς. Καίρω φοβερὰ δι' αὐτό, καὶ ἀπὸ βάρους καρδίας εὐχομαι εἰς τὸν Θεὸν νὰ παρέλθῃ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τὸ ποτῆριον τοῦτο· διότι ἐντρέπομαι τῇ ἀληθείᾳ, συλλογιζομένη πῶς θὰ ξεκαρδισθῶσιν οἱ ἀναγνώσται τῆς κυρίας **F. E. M.** εἰς βάρους τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ παρηγοροῦμαι σκεπτομένη ὅτι θὰ γελάσωσιν ὅλιγον καὶ εἰς βάρους της. Δὲν τοὺς θέλω τοιοῦτους φίλους, ἀδελφὴ! ἄς μοῦ λείπουν! Μᾶς ξεσκεπάζουν ἀντὶ νὰ μᾶς σκεπάζουν, ὡς λέγουσιν οἱ Ἴσπανοὶ· καὶ συμφωνῶ μὲ τοὺς Ἰταλοὺς, οἵτινες ἐπικαλοῦνται κατ' αὐτῶν τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ. Πόσα ἡμεῖς ἰδίως οἱ ταλαίπωροι Ἕλληνες ἐπάθομεν ἕως τώρα ἀπὸ τὸν ἄκρατον καὶ φιλελληνικὸν ἔρωτα πολλῶν φίλων μας! Τί νὰ γείνη! *On n'est trahi que par les siens!* καὶ ὁμοιάσαμεν πολλάκις τὰ ἄκακα ἐκεῖνα πιθηκίδια, ἅτινα πνίγει διὰ τῶν πολλῶν της φιλημάτων εἰς τὰς ἀγκάλας της ἡ φιλόστοργος μήτηρ των! Ἄς μᾶς λείπουν, ἄς μᾶς λείπουν τοιοῦτοι φίλοι. Προτιμώτεροι, μὰ τὸν Θεόν, ἐγχοροὶ ὡς τὸν **About**, παρά φίλοι ὡς τὴν Κυρίαν **F. E. M.**

ΣΟΦΙΑ

Γινῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

201.

Μεγάλως ἀπατάται ὁ νομιζὼν ἑαυτὸν ἐν παντὶ ἐπαρκῆ καὶ οὐδεμίαν ἔχοντα τοῦ κόσμου χρεῖαν· ἀλλ' ἔτι μάλλον ἀπατάται ὁ νομιζὼν ὅλον τὸν κόσμον χρεῖαν ἔχοντα αὐτοῦ.

202.

Ψευδὴς εἶναι ἡ χρηστότης τοῦ καταπλάσσοντος τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον ἑαυτοῦ καὶ ἐνώπιον τῶν ἄλλων· ὄντως δὲ χρηστὸς εἶναι ὁ κατὰ βάρους αὐτὰ γινώσκων καὶ παρρησία ἐξομολογούμενος αὐτὰ.

203.

Ἡ ἀληθὴς χρηστότης ἐπ' οὐδενὶ κομπάζει.

204.

Τὸ αὐστηρὸν ἦθος τῶν γυναικῶν ὠραῖσμα εἶναι καὶ οἰονεὶ ψιμύθιον τοῦ κάλλους αὐτῶν.

205.

Πολλάκις τῶν γυναικῶν ἡ χρηστότης πηγὴν ἔχει τὸν ἔρωτα φήμης ἀγαθῆς καὶ βίου ἀπράγμονος.

206.

Ὁ ὄντως χρηστὸς ἄνθρωπος πάντοτε ἐπιτιμῶς ὑποβάλλει τὰς πράξεις αὐτοῦ ἐνώπιον παντὸς ἀνθρώπου χρηστοῦ.

207.

Ἡ μωρία παρακολουθεῖ τὸν ἄνθρωπον καθ' ὅλα

τοῦ βίου αὐτοῦ τὰ στάδια, ἀν δέ τις φαίνεται φρόνιμος, φαίνεται, διότι αἱ μωραὶ αὐτοῦ πράξεις εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν τύχην αὐτοῦ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἰατρός τις ἐκ τῶν ἀναδειχθέντων μετὰ ταῦτα, καὶ τὰ μάλιστα ἐν τῇ ἐπιστήμῃ εὐδοκίμωνσάντων, εὐρισκόμενος ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σταδίου του καί, ὡς εἰκός, ἄσημος ἔτι ὢν, προσεκάλεσέ ποτε φίλον του ποιητὴν εἰς δεῖπνον. Μετὰ τὸν καφέ εἶπεν εἰς τὸν ποιητὴν :

«Φίλιτατε, εἰξεύρω ὅτι ἔχεις τὴν εὐκολίαν νὰ γράφῃς στίχους ἐκ τοῦ προχείρου. Δέν μοι γράφεις ἐν τετραστίχον εἰς τὸ λεύκωμα μου εἰς ἐνθύμιαις ;

— Μετὰ χαρᾶς, εἶπεν ὁ ποιητὴς καὶ ἐξαγαγὼν τὸ μολυβδοκόνδυλον του ἔγραψεν, ἐν ᾧ ὁ ἱατρός, ἀνωθεν αὐτοῦ ἰστάμενος, παρηκολούθει διὰ τοῦ βλέμματός τὰ γραφόμενα.

Μεταξὺ τῶν ἱατρῶν μόνος διαπρέπει . . .

Ἄφ' οὗ ἔκαμες ἀρχὴν ἀσθενεῖς νὰ βλέπῃς, ἄχρηστα κατήνησαν τὰ Νοσοκομεῖα,

— Κόλαξ, ἀνεφώνησεν ὁ ἱατρός διακόπτων τὸν ποιητὴν, ὅστις ὅμως ἐξηκολούθησε συμπληρώσας τὸ τετραστίχον οὕτω :

κ' ἐδιπλασιάσθησαν τὰ Νεκροταφεῖα! . . .

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Σοφὸς ἀνὴρ ἔγραψεν ἐν τῇ *Κλειοῖ* τοὺς πικροὺς ἀλλ' ἀληθεῖς τούτους λόγους : « Ἄς τὸ ὁμολογήσωμεν παρρησία· ὁ Ἕλληνας, πράττων τὸ ἀγαθόν, ἔχει μίαν ἀδυναμίαν· θέλει δηλαδὴ νὰ ἀκουσθῇ τὸ ὄνομά του . . . Ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις τὸ πρᾶγμα δὲν εἶχεν οὕτω. Πρὸ 75 ἔτων λ. χ. οἱ ἀείμνηστοὶ Ζωσιμάδαί, οἱ τὸ ἀθάνατον αὐτῶν ὄνομα εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα μετὰ τῆς παλιγγενεσίας τῆς Ἑλλάδος συνδυάσαντες, ἐχορήγουν εἴκοσι, τριάκοντα, ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων πρὸς ἐκτύπωσιν συγγραμμάτων· σήμερον ὅμως ὁ ἀληθὴς λόγιος, ὁ μικρὸν ἔχων ἀξιοπρεπείας αἴσθημα καὶ μηδαμῶς καταδεχόμενος νὰ ἐπαιτήσῃ τῶν πλουσίων τὴν συνδρομήν, οὐδὲν ἔχει θάρρος νὰ ἐργασθῇ, ἅ τε ἐκ τῶν προτέρων εἰδὼς ὅτι, οἰονδήποτε καὶ ἀν συντάξῃ σπουδαῖον πόνημα, οὐδὲ τὰ ἀναλώματα τοῦ τύπου θὰ δυνηθῇ νὰ εἰσπράξῃ. Ἐν ἄλλοις χρόνοις, ὁπότε δὲν ὑπῆρχον τὰ εὐλογημένα ἑλληνικὰ παράσημα, οἱ φιλογενεῖς πατριῶται ἐδίδον τοῖς τοῦ ἔθνους λογίοις ἀφθονὰ τὰ μέσα πρὸς ἔκδοσιν καλῶν, εὐμεθόδων καὶ διδακτικῶν ἔργων· σήμερον τοῦναντίον οἱ ἑκατομμυριοῦχοι δίδουσι χιλίας δραχμάς, ἀντὶ δὲ εὐνόου ἐπιδειξέως τῆς φιλοπατρίας των, λαμβάνουσιν ἐπισήμους ἀποδειξέας φιλοπατρίας. Ἐάν τις παραβάλλῃ τὴν φιλομουσίαν τῶν ἄλλοτε πλουσίων Ἑλλήνων πρὸς τὴν τῶν νῦν, οὐχὶ ὀλίγους θὰ εἶχε λόγους